

Prøv med en lærer...

Det var overskriften på lederen i Politiken 21. januar 2016.

Lederen gav et overblik over, hvad de nationale test i folkeskolen har kostet samfundet gennem årene – og her skal vi ikke kun tale om det trecifrede millionbeløb det har kostet at indføre, og de 13-14 millioner årligt for gennemførelsen, vi skal i langt højere grad tale om den virkning, som de nationale test har på lærernes arbejde, på folkeskolen, på de elever, som udsættes for disse test og for vort demokrati.

Tilbage i 00'erne blev testene indført for, som politikerne sagde det: når lærerne ikke kan levere resultater, så må politikerne træde til - og vi fik de nationale test, som alle elever skulle klikke sig igennem hen over et helt skoleliv. Det skulle give bedre resultater og succes for folkeskolen.

Det lød for godt og for nemt til at være sandt, det var det også – og det vidste lærerne godt.

Med vores professionelle tilgang har vi altid brugt test, også inden de nationale test. De test, som lærerne bruger, er pædagogisk anvendelige redskaber, som er et supplement til deres observationer af eleverne.

Ikke desto mindre, så er det de nationale testresultater, som vi skal måle folkeskolens succes på. Når vi bliver målt på, hvordan eleverne klarer sig i test, så vil lærerne selvfølgelig gerne give eleverne mulighed for at klare testene godt og vi indretter i langt højere grad vores undervisning herefter frem for at fokusere på at undervise, så eleverne bliver fagligt dygtige – ups, det er da modstridende i.f.t. reformens mål....

Det er en forkert kurs, når det, der kan måles får værdi, mens det der har stor værdi ikke kan måles. Dannelse er evnen til at kunne forundres på ny måde og evnen til at kunne have en kritisk holdning. Vi skal danne eleverne til livsduelige mennesker, gør vi ikke det, er det en fare for vort demokrati.

Vi ser ofte, at den typiske skole-hjemsamtale tager udgangspunkt i testresultaterne. Det undergraver skolens troværdighed, når nu testresultaterne er vilkårlige. Politikerne og samfundet skal bygge på, at lærerne selvfølgelig altid arbejder på at gøre eleverne så dygtige som muligt. Lad os i højere grad få en snak med udgangspunkt i, hvordan vi danner eleverne til livsduelige mennesker. For det er en snak, som kan være med til at bryde den sociale arv!

Snart skal læringsplatforme fungere i alle kommuner – og det kan meget nemt blive en ny skaldale i stil med testene. Igen forsøger man sig med datastyringssystemer, hvor systemerne risikerer at tage overhånd og definere, hvad læreren skal bruge sin tid til – og samtidig pålægge lærerne en metodetvang. Vi skal ikke have et system, som giver mening i forvaltningens planlægnings- og kontrolafdeling, men som på skolerne opleves som et bureaukratisk monster og er en klods om benet i det daglige arbejde.

Vi har drøftet det med Kalundborg Kommune, som har nedsat en arbejdsgruppe uden vores medvirken. Kalundborg Kommune mener lige nu, at læringsplatformene er på linje med indførelse af et redskab som 3.65....så må vi sige:

spørg en lærer:

for vi skal have en faglig og professionel vurdering, som skal ligge til grund for, hvilke læringsplatforme der vælges og dernæst hvordan vi bruger de nye læringsplatforme. De nye læringsplatforme vil blive et arbejdsredskab og der er ingen vurdering, der er mere præcis end den vurdering, som en uddannet lærer kan give!

Vi oplever oftere og oftere, at beslutninger om folkeskolen – både centralt og lokalt – tages uden at inddrage skolens mennesker.

Oftere og oftere tages beslutninger af folk, som sætter mål for folkeskolen, men uden at have reel indsigt i, hvordan virkeligheden i folkeskolen er – de har aldrig været i maskinrummet, men kloger sig på folkeskolens bekostning – og vi oplever det som et angreb på vores profession.

Politikerne sætter mål for folkeskolen, men hvis de tror, at de med den seneste reform har sikret de rammer der skal til, for at målet kan nås bedst muligt, så tager de fejl.

Man glemte også at trække på den viden, som vi allerede har om, hvordan man understøtter udviklingen af en god skole.

brug en lærer

for vi ved, hvad der virker og hvilke muligheder der er, som kan sikre en bedre hverdag i skolen. Vi må hjælpe politikerne, vi må vedblivende forsøge at klæde dem på, til at tage de rigtige beslutninger for folkeskolen.

Det var også grunden til, at lærerkredsen i januar skrev til politikerne i Børn & Familieudvalget samt til skolebestyrelserne, om muligheden for at afkorte skoledagen ved at konvertere personaleressourcerne fra USU-timerne til fagfaglige timer. Forinden havde vi i løbet af efteråret forsøgt at få det sat på dagsordenen i drøftelser på direktørniveau, men uden held.

Jeg vil her fra generalforsamlingen derfor gerne give min store ros til politikerne i Børne- & Familieudvalget, som – på trods af KL's anbefaling - satte §16b i folkeskoleloven på dagsordenen og besluttede, at det er ude på skolerne, vi skal drøfte muligheden for at give mere kvalitet i undervisningen ved at korte skoledagen og til gengæld styrke fagligheden i de fagfaglige timer. Men det lægger også et stort ansvar på os som lærere, at politikerne har vist os denne tillid, for vi skal nu vide, sammen med vore ledelser, at gå professionelt ind i drøftelsen af, hvilke kompetencer der kan sikre bedre kvalitet i undervisningen. Det bliver rigtig spændende at følge, hvordan skolerne vil bruge denne mulighed.

Vi er i fortsættelse heraf nødt til at sige, at vi er ikke i stand til at lave en ordentlig skole, hvis vi ikke har nogle ordentlige vilkår!

Fra den praksisnære forskning ved vi, at elever deltager ganske forskelligt i den samme undervisning og vi ved, at der rundt omkring i klasserne sidder elever, som ikke fungerer godt. Vi ved også, at når man spørger eleverne om, hvad der understøtter deres trivsel, så er det, at de har det godt med deres kammerater og at de mødes af lærere, som ser dem som de små mennesker, de er.

Skal det understøttes, så skal man som lærer have mulighed for at forberede, udføre og efterbehandle en undervisning, der tager højde for det enkelte barns forudsætninger og giver os mulighed for at skabe relationer til den enkelte elev. Lærerens relation til den enkelte elev er afgørende for, om eleven kan indgå i undervisningen.

Og I ved lige så godt som jeg, at vi er rigtig langt fra ordentlige vilkår, så.....

lyt til en lærer

Vi skal have understøttet lærernes mulighed for at kunne levere god undervisning.

Enhver moderne virksomhed ved, at omstruktureringer, flere opgaver, sværere og mere komplicerede opgaver, øget samarbejde, nye medarbejdere, nye samarbejdsrelationer – også uden for virksomheden – ja, det kræver øgede resurser, hvis det skal lykkes.

I Kalundborg Kommune har vi påpeget, at samtidig med implementeringen af folkeskolereformen skete en nedgang på 24 fuldtids lærerstillinger mens nedgangen i elevtal på samme tidspunkt kun var 105 elever. I Kalundborg kommunes budget udviste implementeringen af folkeskolereformen da også en besparelse på 8,6 mio. på trods af udlagte midler centralt fra. Det helt fantastiske er, at hver gang vi præsenterer Kalundborg Kommune for fakta som nedgang i antal lærere, så er svaret, at det er vi ikke enige i, til trods for, at vi bruger de af kommunens indberettede tal til det centrale løndatasystem.

I december kom så KL's egne nøgletal som klart viser udviklingen i nettoudgifter pr. elev til folkeskoler inkl. specialtilbud i perioden 2012 – 2014. Her er det tydelige bevis: I Kalundborg Kommune er der et minus på 1,7% - altså en nedskæring samtidig med implementeringen af folkeskolereform og øget inklusion. Kun 12 andre kommuner i landet har skåret ned, mens de øvrige 84 kommuner har vedtaget at tilføre ekstra resurser til folkeskolen i samme periode – nogle helt op til 10% pr. elev!

Kalundborg Lærerkreds vil i forbindelse med politikernes planseminar i slutningen af marts og efterfølgende behandling af budget 2017, hjælpe politikerne til at forstå de betrængte vilkår for en god folkeskole i Kalundborg. Regeringen har sammen med KL aftalt et skræmmende økonomisk grundlag for kommunernes drift, som indebærer et omprioreringsbidrag på 1% de næste 4 år. Det kan medføre alvorlige konsekvenser for den kommunale velfærd og masseafskedigelse blandt medarbejderne; men vi mener, at folkeskolen har betalt deres del på forhånd!

Kalundborg Kommune har undladt at tilføre resurser til gennemførelse af folkeskolereformen men i stedet valgt at se folkeskolereformen som en sparemulighed, og det påvirker vores vilkår for at kunne gennemføre reformen og en god undervisning. Manglen på resurser giver urimelige arbejdsforhold.

Vi kan f.eks. se, at Lyngby-Tårnbæk kommune ligger samlet set i top, målt på flere parametre. - De har en lokal aftale om arbejdstid og de har flere resurser! Det burde give stof til eftertanke hos vore politikere.

Lyt til en lærer

Politikere og administration må lytte og forstå, hvad der skal til.

Med overenskomsten i foråret 2015 fik vi bilag 4 til Lov 409 – loven om vores arbejdstid. Bilag 4 indeholder 15 punkter om arbejdstid, som begge parter på alle niveauer har forpligtet sig til at implementere, med det formål at styrke arbejdsmiljøet, kvaliteten i undervisningen og den sociale kapital.

I efteråret startede DLF sit projekt Arbejdstid med henblik på dels en tilbagemelding på hvordan det går med implementeringen af bilag 4, men også som grundlag for, hvad tillidsrepræsentanter og arbejdsmiljørepræsentanter på skolerne vil drøfte med ledelsen, hvad vi som kreds vil drøfte med kommunen og hvad DLF centralt vil drøfte med KL. Der blev holdt landsdækkende faglig klub møder og deltagelsen på skolerne i Kalundborg var meget høj, Det viser, hvor vigtigt emnet er for lærerne og det giver tillidsrepræsentanter og arbejdsmiljømandater et godt mandat i de videre drøftelser med ledelsen.

Vi må desværre konstatere, at bilag 4 ikke har rykket meget i Kalundborg – og det var jo ellers, hvad vi lovede medlemmerne.....derfor agerer vi også på det. Vi har en uoverensstemmelse med Kalundborg kommune om, hvorvidt bilag 4 blot er en hensigtserklæring, som man ikke behøver at følge, eller bilag 4, som vi mener det, er aftalte punkter som vi har en gensidig forpligtelse til at opfylde. Vi har siden overenskomstens vedtagelse drøftet dette med Kalundborg Kommune og hovedforeningen er nu inddraget i forløbet. Det betyder blandt andet, at på mandag kommer Anders Bondo og Gordon Ørskov, som er formand for overenskomstudvalget, her til Kalundborg for sammen med tillidsrepræsentanterne at drøfte hvordan implementeringen af bilag 4 foregår på skolerne.

Jeg har tidligere forelagt direktøren resultatet af møderne om arbejdstiden i faglig klub, men først i går blev det muligt at få en drøftelse med direktør Hanne Dollerup og fagchef Charlotte Grummesgaard herom, hvor jeg forelagde de mest tydelige tendenser fra skolerne:

- muligheden til at leve op til folkeskolelovens bestemmelser kan ikke realiseres på grund af for få resurser og manglende planlægning
- manglende eller ingen dialog om opgaveplan
- manglende drøftelse af tidsforbrug til opgaverne
- forberedelsestiden er ikke fastlagt eller anvendes til andre formål
- manglende tid og mulighed for langsigtet planlægning.

Direktørens reaktion var, at det var ikke nyt, for det havde de jo hørt løbende, så det overraskede ikke....Vi kunne dog blive enige om, at det har åbenbart ikke givet anledning til at det rykker.

Nu snakker leder og TR sammen om lokale forhold og så vil direktøren tage det op på næste fagrådsmøde.

Vi havde bl.a. en snak om opgaveplan og dialog. Opgaveplanen er jo en af de få rettigheder, som følger af lov 409, ligesom der i dialogen mellem leder og lærer om opgaveplanen skal være en

drøftelse af, om det ud fra de givne opgaver er muligt at lykkes med undervisningsopgaven, uden at det går ud over kvaliteten. Vi har bestemt ikke samme opfattelse af, hvorledes dette bør foregå og direktøren giver udtryk for, at det kan være fordi vi opfatter ordet dialog forskelligt. ..

Sammen med tillidsrepræsentanterne vil vi nu følge op på, hvordan dialogen om opgaveplanerne gennemføres i år.

Og så mener direktøren grundlæggende, at det også handler om, at lærerne tænker i samme kultur som tidligere og ikke spiller ind i en anderledes undervisning og reform.

Ifølge bilag 4, så skal parterne allerede i skoleåret 15/16 gennemføre en fælles opfølgning og evaluering af effekten af bilag 4. Det er lige op over og vi ved, at det drøftes mellem de centrale parter, men i kommunen er svaret, at man afventer KL's udspil.

hør på en lærer...

Lærerne har brug for rammer, som gør det muligt at samarbejde og forberede god undervisning. Der er brug for dialog og forventningsafstemning om opgaven og der skal skabes respekt for lærernes arbejdstid, så der ikke bare pålægges nye opgaver uden drøftelse af, hvordan arbejdet så i øvrigt kan nås. Der er brug for, at der kommer tid på opgaverne, det giver ikke nødvendigvis mere tid, men som lærerne på en skole i Odense, hvor ledelsen har sat tid på opgaverne udtrykker det: "det giver færre frustrationer og god mulighed for forventningsafstemning, det fjerner en stress faktor".

Ting tager tid – hvorfor vil man så kun tale om tingen og ikke om tiden?

Så kære skoleledere: udvirk jeres klasserumsledelse på lærerværelset. Skab rammerne for, at lærerne kan lykkes med opgaven.

En god leder, der prøver at opfylde et ønske fra lærerne, har en usikkerhed mindre i hverdagen!

Vi har brug for fælles aftaler, for fælles aftaler giver tryghed og styrker den sociale kapital på arbejdspladsen.

Vi fik sidste forår aftalt en kommunal ramme for, hvad en flexaftale skal indeholde, og med den i hånden kunne TR og skoleleder indgå en aftale på skolen. Det har 17 af 20 skoler gjort brug af. Denne aftale skal vi selvfølgelig evaluere, men vi hører hele vejen rundt, at den enkelte lærer oplever, at flexibiliteten har bedret arbejdsforholdene. Det er et godt bevis på, at fælles aftaler virker, så det vil vi bruge som afsæt, når vi skal prøve at komme igennem til administrationen og få den til at forstå virkeligheden på skolerne.

Vi står overfor et stort kompetenceudviklingstiltag, hvor kommunen har fået bevilget midler fra Mærsk til linjefagskompetence, der skal starte i næste skoleår. Det er et rigtig godt eksempel på, at vi skal have aftalt rammerne for deltagelse i kompetenceudvikling, en mulighed som bilag 4 giver os – så kære arbejdsgiver: vis nu at I vil høre på lærerne og bruge de muligheder, som vi har, så vi sammen kan styrke den sociale kapital.

Plakater om Stærke Børnefællesskaber er flotte – men de er bare ét eksempel, der med al tydelighed viser, at administration og politikere lever i en boble, der ikke er i kontakt med virkeligheden. Som et medlem udtrykte det: jeg bliver provokeret af at se ledere rose plakaterne i avisen. Der er ingen af dem, som har fingrene i bolledejen og de skide plakater, kan hverken gøre fra eller til i vores daglige arbejde.

Vi har haft svært ved at trænge ind gennem den boble, men vil vedblivende gøre forsøgene. Det er vi nødt til: for lærernes skyld og for folkeskolens skyld:

lyt til en lærer

Inklusionen – som nu benævnes ”Stærke Børnefællesskaber” – er en stor udfordring for folkeskolen.

Kalundborg Kommune har meget fint besluttet, alle elever skal have det for dem rigtige tilbud. Det burde være lige til, men viser sig at give store problemer. Vurderingen sker i forhold til den enkelte elev og ikke i forhold til det fællesskab eleven skal fungere i, lige som vi oplever, at lærernes professionelle erfaring og viden om eleverne og deres vilkår er sat helt ud af spil.

Kalundborg Kommune har også fint besluttet, at pengene skal følge eleverne – vi kan altså bare ikke finde pengene i det omfang ude på skolerne og samtidig oplever vi, at specialundervisningstimer flere steder er endt og gået og lige nu ser vi, at flygtningebørn skal integreres inden for rammen.

Kalundborg Kommune har – uden lærernes medvirken – igangsat et omfattende og dyrt kompetenceudviklingsprojekt. Man skal bare vide, at inklusionen klares ikke alene ved kompetenceudvikling, der skal hænder til! – og der skal skabes rum til at implementere kompetenceudviklingen på skolerne.

Mange uden for skolen tror, at flere pædagoger i folkeskolen efter reformen betyder 2 voksne, altså en lærer og en pædagog i hver klasse. Vi kan se, at det kun sker i de sjældneste tilfælde og stort set kun i specialtilbuddene.

Kredsen får informationer fra lærere, som beskriver deres afmagt i forhold til at kunne give alle og enkelte elever den gode undervisning – hvordan har man tænkt sig at det skal kunne lade sig gøre med:

- 24 elever i 1. klasse, flere med diagnoser – og så kommer der 3 flygtningebørn. Ene lærer, fordi den i en periode tilknyttede pædagog er langtidssygemeldt. Som læreren sagde til mig: heldigvis sidder de 3 nye flygtningebørn stille.....
- en børnehaveklasseleder fortæller om en klasse med flere elever, som er voldsomt udfordret. Elev som kommer retur fra friskole som har opgivet, flere er medicineret, flere har fået afslag på andet skoletilbud etc. Inklusionsformidler kan ikke hjælpe, da denne siger, at der er tale om inklusion på højt niveau.
- en lærer beskriver: jeg har et udtalt ønske om at arbejde positivt med inklusionselever, jeg synes det er både spændende og værdifuldt. Jeg arbejder helst med både eleven og hele familien ud fra devisen: ”der er altid noget at gøre”. Men det kan jeg ikke komme til, for jeg

er hængt op på for mange lektioner og et meget ringe fungerende konsulenttilbud. Jeg ved, hvad der skal til, men jeg er forhindret i at gøre det. Det er temmelig skidt.

Det var bare 3 input ud af mange, som beskriver virkeligheden på forskellig vis. Den virkelighed, som vi skal hjælpe politikere og administration til at forstå – og forstå at der skal ske ændring. Nuvel, der er ting som lykkes, så lad os bruge de gode eksempler til at knække koden – men det sker ikke, hvis man ikke vil høre på og acceptere, at der er rigtig meget som ikke fungerer og kan gøres bedre. Gør vi det ikke, så stopper vi al udvikling.

Samarbejde – i Nudansk ordbog står forklaringen: arbejde sammen og indgå i et samspil med nogen om noget. Og så vil jeg lige indskyde: der er angivet to sætninger for forståelsen: *samarbejde med sine kolleger og det er det vigtigste at skolebørn lærer at samarbejde*. - Det var da fantastisk, tænk at forståelsen af ordet samarbejde synliggøres gennem to situationer fra skoleverdenen.

Men tilbage til betydningen: at arbejde sammen og indgå i samspil.

Siden lockouttiden for 3 år siden, oplever vi at samarbejdet med Kalundborg Kommune er på vej tilbage, men det har været og er et langt, sejt træk, som er set noget hurtigere i de fleste andre kommuner. Vi er sammen i rigtig mange sammenhænge, men *er det samarbejde?* Er det kun når Kalundborg Kommune vil? Et samarbejde skal jo ikke kun være på den ene parts præmis, det skal gerne være til gavn for begge parter og ikke mest til gavn for den ene part. Der er lang vej til fælles forståelsen af dette – og der er potentiale for forbedringer!

På ét område er vi i gang med et rigtig godt samarbejde med Kalundborg Kommune. En af grundstenene i Bilag 4 om arbejdstid er social kapital. Diamanterne i social kapital er: samarbejde, tillid og retfærdighed. Vi ved, at høj social kapital, hvor samarbejdet er baseret på tillid og retfærdighed - sammen med god ledelse - styrker arbejdsmiljøet og mindsker sygefraværet.

Vi har i løbet af efteråret sammen med Kalundborg Kommune afholdt 2 temadage med TRIO-en: tillidsrepræsentant, arbejdsmiljørepræsentant og leder om social kapital. Vi har haft gode oplægsholdere, som både begrebsmæssigt og forskningsmæssigt har klædt TRIO-en på til det videre arbejde. Men det rykker jo ikke, hvis vi ikke handler. Fra kredsens side har vi derfor foreslået kommunen en plan for det videre arbejde, som betyder, at vi via måling af den enkelte skoles sociale kapital får tilvejebragt evidens for at arbejde konkret med social kapital på den enkelte skole – til dette arbejde har vi foreslået ekspertbistand – og så skulle resultaterne gerne skulle vise sig i efterfølgende målinger.

Indtil videre tænker Kalundborg Kommune over vores fremlagte forslag. Vi håber meget, at vi sammen kan nå frem til en plan for det videre arbejde med Social Kapital på skolerne, for det vil være meget ærgerligt, hvis det igangsatte arbejde falder til jorden – det vil være direkte demotiverende.

Høj social kapital giver engagement og motivation og der ligger en stor opgave for TRIO-en i, at sikre grundlaget for den rigtige motivation. Det er ekstremt vigtigt for os, for al forskning viser, at den engagerede lærer har afgørende betydning for undervisningen og elevernes læring.

Forskningen viser også, at vores indre motivation angribes, hvis styringen er kontrollerende. Så foregår styringen ikke længere på fag-professionens præmisser og det vil medføre højere sygefravær.

Når politikerne eller lederne får deres vilje og vi gør som de styrer os, så bliver reaktionen: jeg gør bare det jeg skal gøre – og så forsvinder engagementet.

Derfor bør politikere og administration tænke over, om det er en god måde at styre folkeskolen på!

Arbejdstilsynet har netop afsluttet deres indsatsområde om psykiske arbejdsmiljø, hvor de har besøgt 150 folkeskoler. Det der mødte dem var, med deres egne ord: graverende og aldrig oplevet før. Når Arbejdstilsynet går på indsats har de en række risikofaktorer, som de måler på. På skolerne oplevede de at alle risikofaktorer var i spil – det er ikke normalt, det er ekstremt!

Jeg håber, at erfaringerne bliver taget alvorligt og der bliver arbejdet videre – til trods for, at regeringen netop har sparet urimeligt mange ressourcer på Arbejdstilsynet, som vil ramme indsatsen på skoleområdet.

Pudsigt nok, så oplever vi gang på gang, både centralt og lokalt, at når vi kommer ind til benet, så lukkes indsatsen ned.

Vi så det med Arbejdstilsynets indsats på skoleområdet. Når kommunens rejsehold i sygefravær er på besøg i MED-udvalgene stopper dialogen, når vi når ind til kernen: bedre arbejdsvilkår kræver flere ressourcer.

Og så så vi det i vores samarbejde med kommunen om rekruttering. Vi startede sidste forår et forløb for at få klarlagt, hvordan vi kunne fastholde lærerne, for det ville jo hjælpe på rekrutteringen. I den forbindelse gennemførte vi sammen med Kalundborg Kommune en spørgeundersøgelse hos de 80 lærere, som havde forladt deres stilling i folkeskolen inden for det sidste år.

Det gav en bred vifte af besvarelser, men rigtig mange pegede på dårlige arbejdsvilkår, manglende mulighed for at gennemføre god undervisning, dårlig ledelse, manglende aftaler...etc. Vi var naive og troede, at man ville bruge resultatet, men nej, arbejdsgruppen blev lukket ned og kommunen igangsætter en nu en overordnet rekrutteringsindsats, som der ikke er taget stilling til, om vi konkret er en del af.

Igen til politikere og administration: I skal igennem boblen og se virkeligheden. Vi ligger længere fra et uddannelsessted end de fleste kommuner og alligevel kommer I ikke længere end til at sige: det er også galt i andre kommuner.

Rekrutteringsproblemet betyder, at stillinger ikke bliver besat eller de besættes med ikke læreruddannede. Det er et kæmpe problem set i forhold til kvaliteten i folkeskolen og det belaster arbejdsmiljøet, når de faste lærere bliver pålagt flere opgaver, fordi stillingerne ikke besættes. Der skal handles!

Centralt troede man at kunne løse problemet med flere uddannelsespladser, men den sidste katastrofale melding er, at mere end hver 10. lærerstuderende dropper ud efter 1 år!

Politikere og embedsfolk: det her handler om at der skal etableres respekt for lærerfaget. Det kommer der ikke ved, at KL's Michael Ziegler siger, at vi skal tale lærerfaget op eller at vores politikere og direktører siger, at de har dygtige lærere i Kalundborg – det sker kun ved handlinger.

Handlinger, som har betydning for lærerne, og ikke som politikere og embedsfolk mener har betydning for lærerne. Kære politikere og embedsfolk: I er nødt til at medvirke til nogle tiltag, som betyder noget for lærerne, for lærernes mulighed for at lykkes med opgaven og for lærernes arbejdsmiljø. Først da har vi noget at lokke uddannede lærere med.

Så *hør på en lærer*

Jeg nærmer mig afrundingen af den mundtlige beretning, men det er svært, for så meget mere kunne være taget med – det håber jeg så, at I vil tage op i vores efterfølgende debat om beretningerne.

Et par vigtige ting skal dog med:

Vi ved, fra Rådgivningen i DLF, at når lærere ringer ind for at få hjælp, fordi de er presset af, at de ikke har reelle muligheder for at løfte opgaven eller de har været udsat for vold og trusler – så handler det gentagne gange om urimelige arbejdsforhold på grund af manglende resurser. Vi taler om offentlig ansatte, som gerne vil passe deres arbejde, men ikke gives den reelle mulighed, fordi rammerne ikke er sat eller fordi rammerne ikke kan rumme opgaverne.

Arbejdsopgaver og resurser **skal** afstemmes og være i balance. Man kan ikke køre på 1. klasse, hvis man kun vil betale for 2. klasse!

Politikere og ledere må bringes til at forstå, at et godt psykisk arbejdsmiljø ikke er en udgift, men en resurse.

Vi har valgt vores uddannelse, fordi vi elsker at undervise og gøre en forskel for den enkelte elev. Som Husted sagde det for snart mange år siden: at lykkes som lærer er for mange det samme som at lykkes som menneske. At være lærer er en identitet.

Hvis lærerne oplever ikke at kunne levere kvalitet i undervisningen på grund af for dårlige rammer for skolens arbejde, ja så undergraves selve glæden ved lærerfaget.

Og kald bare lærere specielle – vi valgte nemlig netop læreruddannelsen, fordi vi forholder os til samfundets spørgsmål og til samfundsudviklingen – og fordi vi vil medvirke til at danne hele mennesker. Vi ser ikke, at vort arbejde slutter, når eleverne går ud af skolen – vi vil se, at vort arbejde skal gro, når eleverne går ud af skolen.

Tak en lærer

I alt dette er vores fællesskab i Danmarks Lærerforening og jeres engagement en afgørende faktor. I gør en kæmpe indsats på skolerne i det daglig, I udfører et utrolig vigtigt og godt arbejde, I er nøglepersoner i udviklingen af skolen og for mange elever.

Vi står stærkt i Danmarks Lærerforening, men det er ikke kommet af sig selv og vi skal vide at værne om denne position. Vi har stadig den høje organisationsprocent på mellem 96 og 97%. Den sidste medlemsundersøgelse viser dog, at medlemstilfredsheden i DLF er faldet siden lockouten. Det er egentlig ikke underligt, for uden en arbejdstidsaftale, så skal vi skaffe os indflydelse på an-

dre måder, og det kan vi også – men det er i kraft af medlemmernes opbakning. Derfor er jeres opbakning til jeres tillidsrepræsentant på faglig klub møderne vigtig. Det er jeres mandat, som tillidsrepræsentanten går videre med til ledelsen, og som vi går videre med til arbejdsgiverne.

Vores medlemsundersøgelse i efteråret viste stor tilfredshed med kredsens arbejde og med vigtigheden af, at vi taler medlemmernes sag. Jeg kan love jer, at vi fortsætter – vi skal igennem boblen og vi skal have politikere og embedsfolk til at forstå, at man kan ikke udvikle folkeskolen imod lærerne, for det dræber lærernes engagement og det er en katastrofe for folkeskolen. Vi skal se fremad og finde løsninger.

Det er en vej vi går sammen....

prøv med en lærer

Med dette overgiver jeg beretningerne til generalforsamlingens behandling.